

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: R. N.**, zastoupen JUDr. Miroslavem Richterem, advokátem, se sídlem Ciolkovského 282, Karviná – Ráj, proti **žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 381/2004 - 52 ze dne 23. 11. 2005, ve znění usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 381/2004 - 57 ze dne 6. 12. 2005, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozhodl v záhlaví blíže označeným rozsudkem o zamítnutí žaloby, kterým se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2004, č. j. SZ/10875/04/Úh. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti lékařskému posudku ze dne 22. 4. 2004 vystavenému Karvinskou hornickou nemocnicí, a. s., podle kterého není žalobce schopen práce v dole, je schopen práce na povrchu s omezením - bez zvýšené fyzické zátěže, mimo práce ve výškách, ne jako řidič.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podává stěžovatel kasační stížnost a návrh na přiznání jejího odkladného účinku s tím, že neprodlený výkon napadeného rozsudku by znamenal pro něj nenahraditelnou újmu, kterou spatřuje v tom, že zaměstnavatel jej nechce zaměstnávat na dosavadní práci a nemá pro něj ani jinou vhodnou práci. Proti výpovědi z pracovního poměru nemá žádné právní obrany, když ji dostane na základě pravomocného lékařského posudku.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3v s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud proto jako stěžejní podmínku, jejíž naplnění by vedlo ke zkoumání podmínek zbývajících, musel posoudit, zda z lékařského posudku MUDr. F. C., primáře oddělení závodní preventivní péče Hornické nemocnice Karviná, potvrzeného žalovaným, plynou takové právní následky, jež znamenají pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Přitom nutno zdůraznit, že pravidlem, které s. ř. s. jednoznačně stanoví, je, že kasační stížnost jako opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu nemá odkladný účinek. Přiznání odkladného účinku tedy zákon chápe jako opatření zcela mimořádné, a to pro situace, jež zákonodárce vyjádřil, že musí jít o vznik nenahraditelné újmy. Nejedná se přitom pouze o hypotetickou možnost vzniku újmy, nýbrž o následek, jež nastává s nejvyšší mírou pravděpodobnosti. Tento následek pak nutno vztahovat k předmětu řízení správního.

V posuzované věci lékař příslušný k posuzování způsobilosti k práci vydal posudek, v němž shledal, že stěžovatel pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu dlouhodobě způsobilost konat dosavadní práci. Tento posudek byl vydán podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, jenž v § 21 stanoví, že nedílnou součástí léčebně preventivní péče je lékařská posudková činnost, jejímž předním úkolem je posuzování způsobilosti k práci. Podle § 77 tohoto zákona vydávají zdravotnická zařízení prostřednictvím lékařů při výkonu zdravotní péče na základě posouzení zdravotního stavu pacienta lékařské posudky. Posudek může být přezkoumán postupem, který dále stanoví § 77 a § 77a tohoto zákona.

Nenahraditelná újma, která by jako právní následek lékařského posudku vydané v rámci výkonu zdravotní péče mohla nastat, se může dotýkat pouze a jedině újmy na zdraví stěžovatele (neboť lékař posuzoval jeho způsobilost k dosavadní práci na základě jeho zdravotního stavu). Pokud byl vydán posudek, podle něhož není způsobilý vykonávat dosavadní práci, pak v rámci výkonu zdravotní péče lékař naopak vyslovil závěr, jenž směřuje k ochraně stěžovatelova zdraví a v žádném případě nemůže závěr posudku způsobit újmu na péči o jeho zdraví – což bylo předmětem posuzování. Tento posudek o způsobilosti k práci, jenž vyslovuje stěžovatelovu nezpůsobilost k dosavadní práci ze zdravotních důvodů, tedy sám o sobě nemá právní následky, jež by ve sféře výkonu zdravotní péče znamenaly vznik nenahraditelné újmy – ta by naopak mohla nastat v důsledku výkonu zaměstnání nepřiměřeného zdravotnímu stavu. V souvislosti s vydáním takového posudku mohou následovat pracovněprávní úkony zaměstnavatele (primárně převedení na jinou práci); to však neznamená, že právní následky posudku znamenají pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Ostatně předmětem tohoto řízení nebylo zjišťování, zda zaměstnavatel bude mít pro stěžovatele vhodné místo, nebo zda přikročí za zákoníkem práce vymezených podmínek k výpovědi. Ochrana soukromých práv, tedy práv vyplývajících z pracovněprávního vztahu, pak přísluší soudům v občanském soudním řízení.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že základní podmínka, a to vznik nenahraditelné újmy není v posuzované věci dán, a proto návrh zamítl, aniž by bylo nutno zkoumat další podmínku (dotčení nabytých práv třetích osob a veřejný zájem).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu